

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/67/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110220748
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1110220748.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobkyne: G. N., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. XXX, zastúpeného Mgr. Vladislavom Kohutom, advokátom, Martinengova 38, 811 02 Bratislava, ktorý v plnom rozsahu splnomocnil na zastupovanie žalobkyne HAVRILLA & Co. s. r. o. so sídlom Tallerova 10, 811 02 Bratislava, IČO: 36 364 606, proti žalovanému: Slovenská A., Q. G. H. E. A., D. X, XXX XX Bratislava, B.: XX XXX XXX, o náhradu škody vo výške 964,99 eur s príslušenstvom a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody sumu 964,99 eur a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 2.000,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. V predmetnom súdnom spore, ktorým sa žalobkyňa domáha od žalovaného titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. zaplata sumy 964,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplata a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumy 10.000,- eur, ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, bol vydaný Okresným súdom Bratislava I rozsudok č. k. 4C/67/2010-165 zo dňa 07.04.2011, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Nedôvodnosť žaloby odôvodnil odkazom na ustanovenia § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, § 5 ods. 1, 2, 3, 4, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1, 2, § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a tým, že podľa týchto zákonných ustanovení je pre uplatnenie práva na náhradu škody nezákonným rozhodnutím vo všeobecnosti potrebné, aby poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. V prípade uznesenia o vznesení obvinenia je týmto riadnym opravným prostriedkom v zmysle § 185 Trestného poriadku sťažnosť. Žalobkyňa nepodala proti uzneseniu o vznesení obvinenia voči nej sťažnosť. V danom prípade teda nebola splnená zákonná podmienka na uplatnenie nároku na náhradu škody, na tom nič nemení skutočnosť, že sťažnosť nemá odkladný účinok. Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. splnenie podmienky podania opravného prostriedku sa nevyžaduje, ak ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Súd z obsahu vyšetrovacieho spisu, ako aj z výpovede žalobkyne, však nezistil také vážne okolnosti, ktoré by bránili žalobkyni podať opravný prostriedok proti uvedenému rozhodnutiu. V uznesení o vznesení obvinenia bola riadne poučená o možnosti podať opravný prostriedok a jej vyjadrenia ohľadne zlého psychického stavu (že v tej chvíli jej bolo všetko jedno) a o tom, že sa nevyzná v právnych predpisoch súd vyhodnotil ako účelové vzhľadom na jej ukončené stredoškolské vzdelanie a tiež skutočnosť, že z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že už raz bola trestne stíhaná a odsúdená. Súd vzhľadom na uvedené, keď neboli splnené zákonné podmienky na uplatnenie nároku

na náhradu škody, zamietol návrh na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov, navrhnutých žalobkyňou na preukázanie skutočností ohľadne nemajetkovej ujmy, ako nadbytočný.

2. Na odvolanie žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako súd druhej inštancie (odvolací súd), uznesením č. k. 2Co/306/2011-192 zo dňa 31.05.2013, právoplatným dňa 25.07.2013, tak, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, majúc za to, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové zistenia a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uložil súdu prvej inštancie pokračovať v konaní, vykonať dokazovanie za účelom zistenia, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre úspešnosť žalobkyne v otázke náhrady škody. Odvolací súd zdôraznil, že zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. (predtým zákon č. 58/1969 Zb.) je občianskoprávny vzťah, a teda aj v tomto konaní musí žalobkyňa preukázať, súd skúmať, všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o náhrade škody, okrem objektívnej zodpovednosti štátu, existencie nezákonného rozhodnutia, aj vznik škody, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím. Len pri splnení všetkých zákonných predpokladov bude mať žalobkyňa právo na náhradu škody spôsobenej uznesením, nezákonným, o vznesení obvinenia. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa opätovne aj o náhrade trov konania. Okrem toho žalobkyňa tiež uvedie, či má naďalej právneho zástupcu a koho.

3. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v prejednávanej veci nie je absolútne sporné, že uznesením vyšetrovateľa Okresného A.E. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. Q. N. XX.XX.XXXX, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., bolo voči žalobkyňi a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, že uznesenie jej bolo doručené dňa 20.12.2006, že žalobkyňa využila svoje právo odoprieť vypovedať, že si zvolila obhajcu, že opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodala, že dané uznesenie rozhodnutím príslušného orgánu výslovne zrušené, resp. zmenené, pre nezákonnosť nebolo. Za nesporné označil odvolací súd aj to, že dňa 13.07.2009 bola na žalobkyňu prokurátorom Okresnej prokuratúry podaná obžaloba na Okresnom súde Bratislava V, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 08.10.2009, sp. zn. 2T/121/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2009, bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Žalobkyňa sa domáha náhrady vzniknutej škody v trestnom konaní spočívajúcej v trovách právneho zastúpenia, ktoré aj advokátovi uhradila a tiež náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku vydania nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia podľa zákona č. 514/2003 Z. z. V konaní pred súdom prvej inštancie a aj v odvolacom konaní sporné bolo to, či na úrovni zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia ako nezákonného voči žalobkyňi stojí jej neskoršie oslobodenie spod obžaloby, pretože skutok kladený jej za vinu nebol trestným činom, resp. či tieto skutočnosti sú dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle citovaného zákona.

4. Odvolací súd s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 veta prvá a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. vyslovil vo svojom zrušujúcom uznesení právny názor, ktorým je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný podľa § 391 ods. 2 CSP s účinnosťou do 01.07.2016 (§ 226 OSP účinného do 30.06.2016). Tento, pre súd prvého stupňa, záväzný právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný, znie: "Na úrovni zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej moci, v prejednávanej veci uznesenia o vznesení obvinenia proti navrhovateľke, pre nezákonnosť stojí neskoršie oslobodenie navrhovateľky spod obžaloby z dôvodu, že skutok kladený jej za vinu nebol trestným činom. Oslobodenie spod obžaloby a zastavenie trestného stíhania majú v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k nim došlo z dôvodu, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Zostáva irelevantným, či obvinený opravný prostriedok proti takému rozhodnutiu podal a ako príslušný orgán o ňom rozhodol, alebo opravný prostriedok vôbec nepodal. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o oslobodení navrhovateľky spod obžaloby sa trestné konanie skončilo, zanikli účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, podozrenie zo spáchania trestného činu navrhovateľkou sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania, o vznesení obvinenia. Iná situácia by nastala v prípade, ak by si poškodený, v prejednávanej veci navrhovateľka, obvinenie zavinil sám, ak by bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo by proti nemu trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, že mu bola udelená milosť, že trestný čin bol amnestovaný, o čo ale nepochybne nejde v prejednávanej veci. Opačný výklad ustanovení zákona č. 514/2013 Z. z. vzťahujúcich sa k prejednávanej veci by sa javil ako prílišný formalizmus, ktorý je nepochybne v

rozpore s účelom občianskeho súdneho konania (§ 1 O.s.p.), v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v konečnom dôsledku vedúcom k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, čo je tiež dôvodom na zrušenie rozhodnutia (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Vo veci odvolací súd poukazuje na už ustálenú súdnu prax; porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2008, sp. zn. III. ÚS 339/2008, R 35/1991, R 74/1994, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.1993, sp. zn. 1Cdo 53/1993, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4M Cdo 15/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 16/2005, 4Cdo 62/2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 142/2007. Len na okraj odvolací súd uvádza, že za prípad hodný osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. treba považovať takú udalosť (náhle zhoršenie zdravotného stavu obvineného, prírodná katastrofa, rodinné udalosti a pod.), ktorá objektívne obvinenému znemožní podať opravný prostriedok."

5. Súd prvej inštancie preto doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, t. j. vykonal dokazovanie za účelom zistenia, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre úspešnosť žalobkyne v otázke náhrady škody. Za týmto účelom uskutočnil výsluch žalobkyňou navrhnutých svedkov C. N. a E. N. - detí žalobkyne, opätovne vypočul advokáta žalobkyne a žalovaného. Súd pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z vykonaného dokazovania výsluchom žalobkyne, oboznámením sa k obsahom vyšetrovacieho spisu č. ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX, oboznámením sa so všetkými na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, najmä Faktúrou č. 07/03/2010 zo dňa 22.03.2010, Príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 31.03.2010, Žiadosťou o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 06.04.2010, Odpoveďou na žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 13.04.2010, výpisom z LV č. XX a XXX, k. ú. R., Dohodou o vykonaní práce zo dňa 01.02.2011, výpisom z www.zrsr.sk - G. N., výpisom z www.orssr.sk - G.. L.. A., K. E.. A.. O.., Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby G.. L.. A. K. E.. A.. O.. za roky 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Uznesením vyšetrovateľa Okresného A. D. Q. H. R. H., Ú. C. K. L. D.V., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006 bolo voči žalobkyňi a C.. D.. vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Toto uznesenie bolo žalobkyňi doručené dňa 20.12.2006. Zo Zápisnice o výsluchu žalobkyne ako obvinenej zo dňa 07.03.2007 súd zistil, že žalobkyňa využila svoje právo odoprieť vypovedať, prehlásila, že vypovedať nechce a nebude, obhajcu si zvolila a sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodala. Sťažnosť ďalšieho obvineného C.. D.. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V uznesením zo dňa 21.05.2007 zamietol ako nedôvodnú. Žalobkyňa podala prostredníctvom svojho obhajcu dňa 28.02.2009 a 06.04.2009 žiadosť na postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, tzn. žiadosť o zastavenie trestného stíhania z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Dňa 09.07.2009 bola na žalobkyňu podaný prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava V obžaloba. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/121/2009 zo dňa 08.10.2009 bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa bola podľa odpisu registra trestov a tiež podľa Rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/40/2004 zo dňa 09.11.2004 odsúdená pre trestný čin sprenevery.

7. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, neopodstatnenosť žaloby spočívajúcu v nesplnení hmotnoprávných podmienok pre priznanie žalobkyňou požadovaných nárokov a žalobkyňou uplatnené úroky z omeškania.

8. Žalovaným namietaný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, resp. ustálenie okruhu účastníkov na strane žalovaného, bol, po tom ako bol uznesením č. k. 4C/67/2010-459 zo dňa 20.11.2017, právoplatným dňa 28.11.2017, na návrh žalobkyne pripustený vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, a to E. A., zastúpenej I. D. E. A., ako žalovaného v II. rade (žalovaným v I. rade zostal pôvodný žalovaný: Slovenská A., zastúpená G. H. E. A.), s konečnou platnosťou vyriešený uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 23.04.2018, ktorým súd rozhodol o tom, ktorý orgán štátu je oprávnený konať v mene E. A. ako žalovaného subjektu, a to tak, že súd bude v konaní pokračovať so subjektom na strane žalovaného Slovenská republika, zastúpená G. H. E. A..

9. Žalobkyňa sa domáha náhrady vzniknutej škody v trestnom konaní spočívajúcej v trovách právneho zastúpenia, ktoré aj obhajcovi uhradila v sume 964,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne eur zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia, a tiež náhrady nemajetkovej ujmy vo

výške 10.000,- eur, v dôsledku vydania nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

10. Opodstatnenosť nároku na náhradu škody v sume 964,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne eur zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia odôvodnila žalobkyňa tým, že obhajca vyúčtoval žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 964,99 eur a vystavil jej na uvedenú sumu Faktúru č. XX/XX/XXXX zo dňa 22.03.2010, ktorú žalobkyňa obhajcovi uhradila, o čom svedčí Príjmový pokladničný doklad zo dňa 31.03.2010. Výšku úroku z omeškania určila podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uplatnila si ho odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na orgán verejnej moci.

11. Žalovaný označil nárok žalobkyne na úroky z omeškania za nedôvodný a nemajúci oporu v zákone, dôvodiac, že v danom prípade žalovaný nebol zaviazaný žiadnym právoplatným a vykonateľným rozhodnutím k úhrade určitej sumy, a teda nedostal sa ani do omeškania s peňažným plnením.

12. Opodstatnenosť nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur žalobkyňa v žalobe odôvodnila tým, že bola takmer tri roky obvinená z trestného činu, za ktorý jej hrozil trest odňatia slobody v rozsahu dvoch až ôsmich rokov, uvedená skutočnosť hlboko zasiahla do jej doterajšieho života a prostredia, v ktorom žila a pracovala z dôvodu veľkého psychického tlaku s poznaním, že môže byť odsúdená na niekoľkoročný trest odňatia slobody. Závažnosť následkov sa odzrkadľovala, okrem psychického tlaku a s tým súvisiacimi finančnými nákladmi (advokát, účasť na vypočúvaní a pod.) aj na jej rodinnom živote s ohľadom na deti žijúce v spoločnej domácnosti, ako aj s ohľadom na jej priateľov a známych, ktorí mali vedomosť o trestnom stíhaní a tiež aj na jej nemožnosti uplatnenia na pracovnom trhu, pričom až doposiaľ nie je zamestnaná na plný pracovný úväzok a peňažné prostriedky si zaobstarala len prostredníctvom rôznych brigád.

13. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že pracovala v oblasti realít, po začatí trestného stíhania stratila prácu, nikto s ňou nechcel pracovať, musela zrušiť nájom bytu a odísť bývať do A. z dôvodu, že tam je bývanie lacnejšie. Psychicky bola na dne, nevedela pracovať, žila len z príjmov detí, neskôr sa zamestнала v reštaurácii, ale nakoľko ju to fyzicky vyčerpávalo, musela odtiaľ odísť. V čase výsluchu pracovala v závodnej jedálni brigádnickou formou. Má dosiahnuté stredné odborné vzdelanie. V rodine sa od nej odvrátil otec, ktorý majetok daroval ostatným súrodencom a bez jej vedomia jej deťom. Po začatí trestného stíhania zostala bez prostriedkov, následkom čoho jej odpojili prívod vody a elektrickej energie. V čase výsluchu sa s ňou nikto nepriatelil, nakoľko informácia o jej trestnom stíhaní sa rozniesla po R., nikto s ňou nechcel spolupracovať. Pri výsluchu uviedla, že si nezvolila obhajcu z dôvodu, že nemala finančné prostriedky, nakoľko boli uložené v realitách, sťažnosť nepodala z dôvodu, že bola psychicky na dne, na liekoch a v tej chvíli jej bolo všetko jedno.

14. Z výsluchu svedka C. N. - syna žalobkyne súd zistil, že ujma, ktorá nastala jeho matke (žalobkyni) je psychická, mala problémy si nájsť zamestnanie, mala narušené rodinné a kamarátske vzťahy. Otec žalobkyne, s ktorým mala narušené vzťahy kvôli obvineniu, zomrel a vzťahy sa ani do jeho smrti nenapravili. Svedok mal 19 až 20 rokov v čase, keď jeho matku (žalobkyňu) začali trestne stíhať. Pred trestným stíhaním žalobkyne bývali v N. v byte, striedali podnájom, nemali stále zázemie. Žalobkyňa znášala psychicky veľmi ťažko jej trestné stíhanie, zničilo jej to vzťahy s rodinou, najmä s jej otcom, bola na dne a bolo to s ňou ťažké, keď svedok videl každý deň utrápenú mamu. Po začatí trestného stíhania sa žalobkyňa s deťmi odsťahovali od A. v G. z dôvodu, že v A. boli mimo ľudí, ktorých mali v okolí a bolo to tam aj menej finančne nákladné. Svedok vnímal, že po začatí trestného stíhania žalobkyne vypadol finančný príjem a zhoršila sa finančná situácia v domácnosti a v rodine. Po vznesení obvinenia žalobkyňa skončila s podnikaním v oblasti realít kvôli dobrému menu. So zamestnaním mala problémy, Bratislava je malá, ľudia o tom klebetili, takže mala problém zamestnať sa. Keďže v čase trestného stíhania nemala žalobkyňa príjem, chodili svedok a dcéra žalobkyne na brigády, pomáhali si, ako mohli. V rámci širšej rodiny sa trestné stíhanie žalobkyne odzrkadlilo tak, napriek tomu, že pochádza zo slušnej rodiny, rodina ju odvrhla, nebavili sa s ňou, odstrčili ju od seba, vzťah s jej otcom stroskotal. Na majetkové vzťahy v rodine to malo taký vplyv, že žalobkyňa prakticky z dedičstva nedostala nič. So súrodencami žalobkyne to bolo ťažké, jedine sestra žalobkyne si postupne našla k nej cestu, ale má tvrdohlavých bratov a pri nich to bolo problematické. Život v A. bol, v porovnaní s N., kludnejší, ale po finančnej stránke to bolo horšie, aj s cestovaním a živobytím, nemali tam kamarátov, všetci rozprávali po maďarsky. V A. bývali v dome, v ktorom nebolo poriadne zavedené kúrenie, prikladali si drevom, bol to starší dom, ktorí mali v

prenájme. Svedok znášal trestné stíhanie jeho matky ťažko, veril svojej matke, ale musel sa pozeráť, ako sa trápi, preto sa snažil byť jej oporou. Žalobkyňa nemala pred jej trestným stíhaním problém s jej otcom ani s inými rodinnými príslušníkmi. Dedičské konanie prebiehali pred dvoma rokmi, kedy otec žalobkyne zomrel. Svedok uviedol, že predtým nebolo vedené žiadne trestné stíhanie proti jeho matke (žalobkyňi).

15. Z výsluchu svedkyne E. N. - dcéry žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa mala po začatí jej trestného stíhania problém zamestnať sa, problémy s rodinou, ktorá prestala s ňou komunikovať, išlo o rodinu z jej strany, jej otca a súrodencov. Po tom, ako žalobkyňu vzali policajti, obvinili ju a začali proti nej trestné stíhanie, bola svedkyňa najprv v šoku, žalobkyňa sa psychicky zrútila, malo to dosť veľký vplyv v rodine, bývali po podnájmoch, takže aj s finančným zabezpečením bol problém, svedkyňa vtedy skončila školu a tiež mala problém zamestnať sa, to obdobie bolo veľmi zlé. Svedkyňa žila so žalobkyňou, ako svojou matkou, pred a po jej trestnom stíhaní. Pred jej trestným stíhaním bývali v N., často sa sťahovali. Po začatí trestného stíhania sa odsťahovali do A.. Trestné stíhanie žalobkyne sa prejavilo po finančnej stránke v domácnosti tak, že najprv mala žalobkyňa zdravotné problémy, potom si nevedela nájsť prácu v tom, čo robila, v realitke bola už poškodená jej dobrá povest', potom robila len brigádnicke v kuchyni. Doma pociťovali dosť výrazne, že je menej peňazí a že sa zhoršila situácia. V A. bývali v dome. Po trestnom stíhaní žalobkyne jej rodina neudržiavala s nimi kontakt, nekomunikovali, dedo svedkyne (otec žalobkyne) ani jej súrodenci nechceli komunikovať ani so žalobkyňou ani s deťmi žalobkyne, nikto im nepomohol. Svedkyňa musela finančne pomáhať mame (žalobkyňi), pokiaľ mala zamestnanie, aby prežili. Svedkyňa sa trestné stíhanie osobne dotklo tak, že všetko sa zhoršilo, rodinné vzťahy sa narušili, finančne si pohoršili, žalobkyňa sa psychicky zrútila, svedkyňa to trápilo a doteraz má z toho traumy. Trestné stíhanie žalobkyne a z toho plynúce narušenie rodinných vzťahov malo taký dôsledok, že dedo svedkyne (otec žalobkyne) vydedil žalobkyňu. Asi tri mesiace, ak nie viac, boli aj bez elektriny, boli po tme bez kúrenia, v noci prišla svedkyňa domov z práce, umývala sa pri sviečke, prala si veci v rukách bez práčky, čo nebola žiadna výhra. V A. bývali 7 rokov, v roku 2013 sa z tade odsťahovali. Rodina žalobkyne sa s ňou nezačala baviť ani po oslobodzujúcom rozsudku, nedošlo k nijakej zmene k lepšiemu. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, že proti jej matke bolo predtým vedené trestné stíhanie. Na otázku, či vie o tom, že jej matka bola dvakrát trestne stíhaná, svedkyňa odpovedala, že nedá sa jej, nie si je istá na 100%, či dvakrát, či raz, jedenkrát áno. Svedkyňa uviedla, že aj pred vznesením obvinenia žalobkyne v roku 2006 sa často sťahovali po rozvode rodičov, aj štyrikrát, rodičia sa rozišli, keď mala svedkyňa asi 15 rokov. Dôvodom častého sťahovania boli finančné problémy a dôvodom finančných problémov bolo, že mama (žalobkyňa) nemala zamestnanie, svedkyňa nemala zamestnanie, brat chodil ešte do školy a nájom bolo treba platiť. Žalobkyňa začala pracovať s realitami dávno, odvtedy, ako svedkyňa nastúpila na základnú školu. Svedkyňa nevedela uviesť, prečo nemala žalobkyňa prácu v čase po rozvode. Pred začatím trestného stíhania žalobkyne sa sťahovali len v rámci R.. Pred začatím trestného stíhania podnikala žalobkyňa v realitách a realitka jej išla.

16. Advokát žalobkyne pri výpovediach zotrval na podanej žalobe a predošlých písomných podaniach. Mal za to, že v prebiehajúcom konaní bola vyriešená právoplatne odvolacím súdom otázka, či je tu dôvod osobitného zreteľa, ktorý pripúšťa zákon č. 514/2003 Z. z., a to, že žalobkyňa nepodala sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia podľa v tom čase platných ustanovení Trestného poriadku, ale z dôvodu, že na základe trestného konania začatého týmto uznesením o vznesení obvinenia bola právoplatne oslobodená spod obžaloby rozhodnutím súdu, je tu daná zodpovednosť štátu za škodu a ujmu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť. Uviedol, že v konaní si žalobkyňa v súlade s judikatúrou Slovenskej republiky uplatňuje náhradu škody spočívajúcu v trovách trestnej obhajoby vo výške 964,99 eur, ktorú musela vynaložiť a súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur opierajúc tento svoj nárok o § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. s poukazom na osobu obvinenej, teda žalobkyne, jej život a prostredie, v ktorom žila a pracovala pred nezákonným vznesením obvinenia, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za akých k tomu došlo, konkrétne, že to bolo v predvianočnom čase od 18.12.2006, kedy bola nezákonne obvinená z trestného činu, za ktorý jej hrozil trest odňatia slobody v rozsahu 2 až 8 rokov, a tento nezákonný stav trval takmer tri roky do 24.10.2009. Ďalej považoval za potrebné uviesť si závažnosť následkov, ktoré vznikli žalobkyňi v súkromnom a spoločenskom živote. K tomu bola žalobkyňa vypočutá osobne, vrátane výsluchu svedkov, jej dvoch detí - C. a E.. Poukázal tiež na do konania doložené listinné dôkazy preukazujúce, že žalobkyňa po nezákonnom trestnom stíhaní sa už nevrátila k svojej profesijnej oblasti, v ktorej pôsobila, ale zdecimovaná si privyrábala na živobytie prostredníctvom rôznych brigád ako pomocná sila. V neposlednom rade žalobkyňa ako následok ochorela na vážne ochorenie, ktorého liečba a následky pretrvávajú dodnes. Zastal preto názor, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v sume

10.000,- eur je dostatočná a odôvodnená aj z ohľadu na okolnosti prípadu, okolnosti následkov a dĺžku súdneho sporu. Mal za to, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania zodpovednosti štátu a v časti výšky uplatneného žalobného návrhu tak preukázala škodu, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím, oprávnenosť požadovaných úrokov z omeškania a súčasne dôvodnosť uplatnenej výšky nemajetkovej ujmy. Žiadal preto žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat žalovaného nahradiť žalobkyňu trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

17. Žalovaný pri výpovediach zotrval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach a prednesoch majúc za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na priznanie náhrady škody, nie je splnená základná požiadavka podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., keďže žalobkyňa nepodala sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Za neopodstatnenú a nepreukázanú považoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy poukazujúc na to, že zo žaloby nie je jasné, z akých skutočností žalobkyňa vychádzala pri jej vyčíslení, a poznamenajúc, že dôkazné bremeno nespočíva len v povinnosti tvrdenia, ale v povinnosti preukázania tvrdených skutočností. Súd musí, podľa žalovaného, prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Z trestného spisu a rovnako aj zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že žalobkyňa bola už dvakrát trestne stíhaná. Z tohto dôvodu považoval nárok na nemajetkovú ujmu za neopodstatnený. Rovnako považoval za neopodstatnený nárok na úroky z omeškania majúc za to, že žalovaný sa nedostal do žiadneho omeškania s peňažným plnením, a preto nemohla žalobkyňa vzniknúť pohľadávka voči žalovanému. Na preukázanie týchto tvrdení poukázal žalovaný na rozsudky vo vyjadrení žalovaného zo dňa 13.06.2010, z obsahu ktorých vyplýva, že žalobkyňou uplatnená sumy spolu s úrokmi z omeškania boli v celom rozsahu zamietnuté. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a výslovne uviedol, že v prípade úspechu si trovy konania neuplatňuje.

18. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, t. j. v znení účinnom ku dňu vydania žalobkyňou označeného nezákonného rozhodnutia, ktorým jej bola spôsobená škoda - Uznesenie vyšetrovateľa Okresného A.E. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyňi a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

21. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

22. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

24. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

26. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

28. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

29. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

30. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

31. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilným trestnými činmi, na výpočet odškodnenia, ak ide o ujmu na zdraví, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia; náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno zvýšiť. Ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdelí sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom. Poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

32. V materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca.

33. Súd prvej inštancie, viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení, konštatuje, že v posudzovanej veci nebolo medzi stranami sporné, že Uznesením vyšetrovateľa Okresného A. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona; že uznesenie jej bolo doručené dňa 20.12.2006, že žalobkyňa využila svoje právo odprieť vypovedať; že si

zvolila obhajcu; že žalobkyňa nepodala opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia; že dané uznesenie rozhodnutím príslušného orgánu výslovne zrušené, resp. zmenené, pre nezákonnosť nebolo; že dňa 13.07.2009 bola na žalobkyňu prokurátorom Okresnej prokuratúry podaná obžaloba na Okresnom súde Bratislava V; že Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/121/2009 zo dňa 08.10.2009, právoplatným dňa 24.10.2009, bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom; že obhajca vyúčtoval žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 964,99 eur a vystavil jej na uvedenú sumu Faktúru č. XX/XX/XXXX zo dňa 22.03.2010, ktorú žalobkyňa obhajcovi uhradila, o čom svedčí Prijímový pokladničný doklad zo dňa 31.03.2010; že žalobkyňa podala dňa 06.04.2010 u žalovaného Žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zo dňa 06.04.2010 v súlade s § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá bola žalovanému doručená dňa 08.04.2010 a ktorú žalovaný Listom zo dňa 13.04.2010 vyhodnotil ako nedôvodnú.

34. Doterajšia spornosť ohľadom toho, či na úrovni zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia ako nezákonného voči žalobkyni stojí jej neskoršie oslobodenie spod obžaloby, pretože skutok kladený jej za vinu nebol trestným činom, bola odstránená pre súd prvej inštancie záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého na úrovni zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej moci, v prejednávanej veci uznesenia o vznesení obvinenia proti žalobkyni, pre nezákonnosť stojí neskoršie oslobodenie žalobkyne spod obžaloby z dôvodu, že skutok kladený jej za vinu nebol trestným činom. Oslobodenie spod obžaloby a zastavenie trestného stíhania majú v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k nim došlo z dôvodu, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Zostáva irelevantným, či obvinený opravný prostriedok proti takému rozhodnutiu podal a ako príslušný orgán o ňom rozhodol, alebo opravný prostriedok vôbec nepodal. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o oslobodení žalobkyne spod obžaloby sa trestné konanie skončilo, zanikli účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, podozrenie zo spáchania trestného činu žalobkyňou sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia.

35. Súd dôkladne preskúmal všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi.

36. Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú (i) existencia nezákonného rozhodnutia alebo nezákonného úradného postupu, (ii) vznik škody a (iii) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nezákonným úradným postupom orgánu verejnej moci a vznikom škody.

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že existuje nezákonné rozhodnutie, a to Uznesenie vyšetrovateľa Okresného A.E. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona. Žalobkyni bola trestným stíhaním spôsobená škoda, za ktorú podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase zodpovedá žalovaný, pričom táto škoda jej bola spôsobená v príčinnej súvislosti s vydaním Uznesenia vyšetrovateľa Okresného A.E. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, keď Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/121/2009 zo dňa 08.10.2009, právoplatným dňa 24.10.2009, bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Nebyť Uznesenia vyšetrovateľa Okresného A. D. Q. Bratislava H., Ú. C. U. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ujma žalobkyni by nevznikla.

38. Skutočná škoda je majetkovou ujmom, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobil poškodenému niekto iný. Skutočnou škodou sa rozumie ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, ide o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku a tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť peňažným plnením vo forme náhrady škody. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti

za škodu, znamená, že medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, ktorá musí byť preukázaná a nemožno ju iba predpokladať.

39. V posudzovanej veci bolo nezákonne vedené trestné stíhanie príčinou vzniku majetkovej škody žalobkyne, pričom ak v súvislosti s nezákonným rozhodnutím žalobkyňa vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov spojených s jej obvinením, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol žalobkyni ustanovený obhajca, alebo či si ho zvolila sama, pretože aj v prípade nezákonného trestného stíhania, u ktorého nie je daný dôvod nutnej obhajoby, aj zvolaný obhajca môže prispieť k výsledku konania.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v uvedenej trestnej veci Advokátsku kanceláriu Mandzák a spol., s. r. o. Tento žalobkyňou zvolený advokát si za jej obhajobu vyúčtoval titulom odmeny za vykonané úkony právnej služby sumu 964,99 eur a vystavil jej na uvedenú sumu Faktúru č. XX/XX/XXXX zo dňa 22.03.2010 so splatnosťou dňa 05.04.2010, ktorú mu žalobkyňa uhradila dňa 31.03.2010, o čom svedčí Príjmový pokladničný doklad vystavený Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o. zo dňa 31.03.2010.

41. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody sa neposudzuje účelnosť trov vynaložených v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní, ale to, o čo sa majetok poškodeného zmenšil v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/67/2016-208 zo dňa 30.03.2017). Súd preto neposudzoval účelnosť trov vynaložených v súvislosti s obhajobou žalobkyne v trestnom konaní, ale to, o čo sa majetok poškodenej (žalobkyne) zmenšil v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia. Žalovaný v priebehu konania napokon výšku ani účelnosť trov vynaložených v súvislosti s obhajobou žalobkyne v trestnom konaní nenamietal.

42. Žalovaný považoval, v rámci nároku žalobkyne na náhradu škody titulom vynaložených trov obhajoby, za neopodstatnený iba jej nárok na úroky z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia, dôvodiac tým, že tento nárok na úroky z omeškania nemá oporu v zákone a že v danom prípade žalovaný nebol zaviazaný žiadnym právoplatným a vykonateľným rozhodnutím k úhrade určitej sumy, a teda nedostal sa ani do omeškania s peňažným plnením.

43. Námietku žalovaného ohľadne nároku žalobkyne na úroky z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia, vyhodnotil súd za opodstatnenú z dôvodu, že zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania žalobkyňou označeného nezákonného rozhodnutia, ktorým jej bola spôsobená škoda (18.12.2006), ani v znení účinnom v čase prijatia písomnej žiadosti poškodenej (žalobkyne) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (08.04.2010), ani v znení účinnom v čase písomného oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (žalovaného) poškodenej (žalobkyni), že neuspokojí jej nárok na náhradu škody (13.04.2010), ani v znení účinnom v čase začatia tohto konania o náhradu škody (29.04.2010), neobsahoval ustanovenie § 16 ods. 4 účinné až od 01.01.2013, pojednávajúce v jeho poslednej vete o úroku z omeškania, podľa ktorého "Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr." Súd preto zamietol žalobu v časti žalobkyňou uplatneného nároku na úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia, v druhom výroku enunciatú rozsudku.

44. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobkyni titulom vynaložených trov obhajoby v sume 964,99 eur. Z dôkazov vykonaných v tomto konaní vyplýva, že žalobkyňa splnila podmienku uplatnenia tohto nároku na náhradu škody, stanovenú v § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., keď pred uplatnením tohto nároku na náhradu škody na súde požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie tohto nároku. Taktiež z vykonaných dôkazov dospel súd k záveru, že náhradu škody titulom vynaložených trov

obhajoby uplatnila žalobkyňa včas a na príslušnom orgáne v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z.

45. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 CSP, mal súd za preukázanú dôvodnosť nároku žalobkyne na náhradu škody titulom náhrady trov trestného konania v zmysle citovaného ustanovenia § 17 ods. 1 v nadväznosti na citované ustanovenia § 18 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase v sume 964,99 eur, ktorému nároku žalobkyne súd vyhovel v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku.

46. V súvislosti so žalobkyňou uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000,- eur, súd zdôrazňuje, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značný zásah do osobnosti fyzickej osoby, pričom výšku takejto nemajetkovej ujmy je oprávnený ustanoviť výlučne súd.

47. Súd konštatuje, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, t. j. Uznesením vyšetrovateľa Okresného A. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Nezákonné trestné stíhanie žalobkyne trvalo od 18.12.2006 (deň vydania Uznesenia vyšetrovateľa Okresného A. D. Q. Bratislava H., Ú. C. K. L. D.Í., O. Y. L. zo dňa 18.12.2006, ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX-D., ktorým bolo voči žalobkyni a ďalšej osobe vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona) do 24.10.2009 (právoplatnosť Rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/121/2009 zo dňa 08.10.2009, ktorým bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom).

48. Žalobkyňou uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000,- eur je celkom zjavne neprimerane vysoká, v porovnaní napr. s nárokmi osôb poškodených násilnými trestnými činmi v zmysle zák. č. 215/2006 Z. z. Z § 5 ods. 1 druhá veta tohto zákona vyplýva, že ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy. Ak bola poškodenému spôsobená ujma na zdraví znásilnením alebo sexuálnym násilím, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume 10-násobku minimálnej mzdy (§ 5 ods. 1 posledná veta zák. č. 215/2006 Z. z.). Nezákonné trestné stíhanie žalobkyne trvalo od 18.12.2006 do 24.10.2009. Minimálna mzda za rok 2006 predstavovala 7.600,- Sk (252,27 eur) mesačne. Minimálna mzda za roky 2007 a 2008 činila 8.100,- Sk (268,87 eur). Minimálna mzda za rok 2009 bola na úrovni 295,50 eur. Ak by sa vzala za základ najvyššia minimálna mzda počas nezákonného trestného stíhania žalobkyne, tzn. minimálna mzda za rok 2009 vo výške 295,50 eur, znamenalo by to, že v prípade, ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na zaplatenie sumy 14.775,- eur (295,50 eur x 50,- eur / § 5 ods. 1 druhá veta zákona č. 215/2006 Z. z./) a v prípade ujmy na zdraví znásilneným, resp. sexuálnym násilím, má poškodený nárok na zaplatenie sumy 2.955,- eur (295,50 eur x 10,- eur / § 5 ods. 1 posledná veta zákona č. 215/2006/). Vzhľadom na tieto skutočnosti, je v prejednávanej veci žalobkyňou uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur celkom zjavne neprimerane vysoká, a priznaním tejto sumy by súd porušil ústavnú zásadu primeranosti, resp. ekvivalencie. Nie je možné pripustiť, aby bola žalobkyni priznaná z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch niekoľkonásobne vyššia suma, ako poškodenému v prípade ujmy na zdraví spôsobenej mu trestným činom znásilnenia alebo sexuálneho násillia. Nie je tiež možné akceptovať, aby výška náhrady nemajetkovej ujmy, spôsobenej nezákonným rozhodnutím, prevyšovala výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá sa priznáva poškodeným v zmysle zák. č. 437/2004 Z. z. Súd musí mať na zreteli, že účelom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je obohatenie sa poškodeného o premrštené finančné čiastky, ale je ním primerané vyváženie konkrétnej a preukázanej nemajetkovej ujmy. Súd dodáva, že zákonom č. 412/2012 Z. z. bol s účinnosťou od 01.01.2013 novelizovaný zákon č. 514/2003 Z. z. Ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., v znení uvedenej novely, má toto znenie: "Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady, poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu." Podľa poznámky 8a k tomuto ustanoveniu týmto osobitným predpisom je zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. I keď prejednávanú vec treba po právnej stránke posúdiť podľa zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase, neznamená to, že by výšku náhrady nemajetkovej ujmy nebolo možné stanoviť aj s prihliadnutím na výšku odškodnenia v

zmysle zák. č. 215/2006 Z. z. (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/485/2013-289 zo dňa 30.09.2015).

49. Súd pri stanovaní sumy nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- eur v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním žalobkyne, ktoré trvalo od 18.12.2006 do 24.10.2009, zohľadnil, okrem skutočností uvedených v predchádzajúcom odseku, aj podstatnú okolnosť, že žalobkyňa nebola počas trestného stíhania vo väzbe, ale na slobode. Pri stanovaní výšky nemajetkovej ujmy súd vzal do úvahy taktiež skutočnosť vyplývajúcu z pripojeného vyšetrovacieho spisu č. ČVS: O.-XXX/OEK-R.-XX, z odpisu registra trestov žalobkyne, o tom, že žalobkyňa nebola trestne stíhaná prvýkrát, nakoľko bola už v minulosti trestne stíhaná a Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/40/2004 zo dňa 09.11.2004 odsúdená pre trestný čin sprenevery. Ďalej súd zohľadnil skutočnosti vyplývajúce zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov - výpisu z LV č. XX a XXX, k. ú. R., Dohody o vykonaní práce zo dňa 01.02.2011, výpisu z www.zrsr.sk - G. N., výpisu z www.orssr.sk - G. L. A., K.K. E. A. O., daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby G. L. A. K. E. A. O. za roky 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, ktoré spolu s výpoveďou žalobkyne a spolu so svedeckými výpoveďami svedkov C. N. a E. N., preukazujú zhoršenie psychického stavu žalobkyne po začatí jej trestného stíhania a počas trestného stíhania výrazné zhoršenie finančného a sociálneho stavu žalobkyne po začatí jej trestného stíhania a počas trestného stíhania (pred začatím trestného stíhania žalobkyňa podnikala v oblasti realít ako živnostníčka od roku 1993 a od roku 2004 podnikala v oblasti realít ako jedna z dvoch spoločníkov v obchodnej spoločnosti G. L. A., K. E. A. O., vznesenie obvinenia žalobkyňi spôsobilo stratu jej dovtedajšej dobrej obchodnej povesti v realitných kruhoch, v dôsledku čoho stratila svoju klientelu a nemohla pokračovať v dovtedajšej zárobkovej činnosti v oblasti realít; žalobkyňa bola nútená zamestnávať sa brigádnicou na základe dohôd o vykonaní prác ako pomocná sila v kuchyni, resp. závodnej jedálni s minimálnym príjmom a istý čas žila iba z príjmov svojich detí; pred začatím trestného stíhania žila žalobkyňa so svojimi deťmi v prenajatých bytoch v Bratislave, po vznesení obvinenia a počas trestného stíhania bola nútená dôsledkom straty príjmu odsťahovať sa spolu so svojimi deťmi do prenajatého starého rodinného domu v A. v Maďarsku kvôli nižšiemu nájomnému, ktorý ale nezodpovedal ich dovtedajšiemu štandardu bývania a odlúčil ich od dovtedajšieho sociálneho prostredia, v ktorom dlhodobo žili; od žalobkyne sa po vznesení obvinenia odvrátili jej dovtedajší priatelia a známi), rapídne zhoršenie až utlmenie dovtedy fungujúcich vzťahov žalobkyne s jej rodinou (otcom a súrodencami), čoho dôsledkom bolo, že rodičovské nehnuteľnosti boli po smrti matky žalobkyne a počas existencie trestného stíhania žalobkyne (v roku 2008 za základe Darovacej zmluvy zo dňa 03.07.2008, V 216/08) darované jej otcom M. E. do podielového spoluvlastníctva súrodencov žalobkyne, resp. detí žalobkyne, čo svedčí o postihnutí žalobkyne zo strany jej otca v dôsledku jej trestného stíhania tak, že jej nebol darovaný príslušný spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XX - rodinný dom a v prípade LV č. XXX (záhrady) boli nehnuteľnosti darované otcom žalobkyne tou istou darovacou zmluvou do podielového spoluvlastníctva súrodencov žalobkyne, pričom žalobkyňa, resp. jej deti, boli z darovania vynechané; rodinné väzby sa narušili do takej miery, že ich obnova u otca a bratov žalobkyne vo vzťahu k žalobkyňi nebola možná ani po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku, čiastočná obnova vzťahov nastala len u sestry žalobkyne.

50. V súvislosti so svedeckými výpoveďami svedkov C. N. a E. N. považuje súd za žiaduce uviesť, že napriek tomu, že títo dvaja svedkovia sú deťmi žalobkyne, z ktorého dôvodu mohli účelovo vypovedať v prospech žalobkyne, z ich výsluchov je zjavné, že po začatí trestného stíhania žalobkyne a počas jej trestného stíhania sa od nej odvrátila rodina (otec, súrodenci) aj priatelia, ktorí s ňou prestali komunikovať a udržiavať vzťahy po získaní vedomosti o jej trestnom stíhaní, z ktorého dôvodu sú deti žalobkyne, ktoré jediné s ňou žili v spoločnej domácnosti počas trestného stíhania, jedinými svedkami jej psychického rozpoloženia, finančného a sociálneho stavu, v ktorom sa v čase trestného stíhania nachádzala.

51. Vzhľadom na uvedené skutkové i právne závery, súd prijal výsledok o primeranej nemajetkovej satisfakcii za nezákonné trestné stíhanie žalobkyne vo výške 2.000,- eur, a túto jej priznal v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku.

52. Lehotu na plnenie (do 30 dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá CSP. V ustanovení § 232 ods. 3 veta prvá CSP je uvedené, že lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá CSP, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd určil lehotu na plnenie 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že súdu je z jeho činnosti v skutkovo a právne obdobných sporoch známe, že s

ohľadom na administratívnu náročnosť procesu úhrady vo väčšine prípadov nie je žalovaný schopný plniť v trojdňovej lehote od právoplatnosti rozsudku stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, čím sa vystavuje riziku exekúcie.

53. Vo zvyšku uplatnenej nemajetkovej ujmy (t. j. v sume 8.000,- eur rozdielu medzi žalobkyňou uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur a súdom priznaným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- eur) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v druhom výroku enunčiátu rozsudku majúc za to, že výška nemajetkovej ujmy požadovaná žalobkyňou v žalobe je neprímeraná s poukazom na nepreukázanie následkov, ktoré jej boli nezákonným rozhodnutím spôsobené.

54. V druhom výroku enunčiátu tohto rozsudku súd žalobu vo zvyšku zamietol pre jej nedôvodnosť, t. j. súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v časti žalobkyňou uplatneného nároku na úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia a v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 8.000,- eur ako rozdielu medzi žalobkyňou uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur a súdom priznaným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- eur.

55. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol súd v treťom výroku enunčiátu rozsudku podľa § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1 CSP.

56. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Žalobkyňa mala vo veci úspech v uplatnenej náhrade majetkovej škody v sume 964,99 eur, ako aj v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- eur, v ktorých častiach súd žalobe vyhovel (prvý výrok enunčiátu rozsudku). Tento úspech žalobkyne je zároveň neúspechom žalovaného. Žalobkyňa bola neúspešná v časti zamietnutého nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- eur a časti zamietnutého nároku na úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 964,99 eur od 06.04.2010 do zaplatenia (druhý výrok enunčiátu rozsudku). Tento neúspech žalobkyne je zároveň úspechom žalovaného. Úspech žalobkyne predstavoval 27%, neúspech činil 73%, čo bolo úspechom žalovaného. Čistý úspech žalovaného v konaní predstavuje 46% (73% mínus 27%). Nakoľko žalovaný pri výpovedi na pojednávaní dňa 23.04.2018 výslovne uviedol (č. l. 467), že v prípade úspechu si náhradu trov konania neuplatňuje, súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania v treťom výroku enunčiátu tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti prvému a druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti tretiemu výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolaie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolaie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).